

49. Оговори Іисусъ: азъ
бѣса нѣмамъ, но почитамъ
Отца моего, а вѣре мѣ без-
честите.

50. И азъ не искамъ слава-
та своя: има кой да (а)
траси и да сѣди.

51. Истина истина ви го-
воримъ, зашо който сохра-
ни слово то мое, нѣма да
види смртъ во вѣки.

52. Рѣкоха мѣ прѣче Иудеѣ
те: сега разумѣхме зашо
имашъ вѣсъ. Авраамъ оу-
мре и пророцы те, а ти го-
вориша: който сохрани сло-
во то мое, не ще да види
смерть во вѣки.

53. Да не вѣдешъ по го-
лѣмъ ты ѿтца наше Господа
Авраама, който оумре; и
пророци те измрѣха; кого
правиша ты сеke си;

54. Оговори Іисусъ: ако
азъ славимъ сеke си, слава-
та моя не є нишо: Отецъ
мой є който ме слави, ко-
гото вѣре говорите зашо є
Богъ вашъ.

55. И не познѣхте го: азъ
обаче го знамъ: и ако ре-
чимъ зашо го не знамъ це
да вѣдемъ (и азъ) подобенъ
вамъ, лжецъ: но знамъ го,
и слово то нѣгово сохрана-
вамъ.

56. Авраамъ отецъ вашъ
радъ былъ да види мѣся-
атъ дѣнь, и видѣ (го) и воз-
радовася.

57. И рѣкоха мѣ Иудеѣ ти:
предесѣ годину нѣмашъ ѻюще,
и Авраамъ ли си видѣлъ.

58. И рече имъ Іисусъ: и-
стина истина ви дѣмъ,
доклѣ ѻюще Авраамъ не вѣше-
се родилъ, азъ вѣхъ.

59. И зѣхъ каменъ да фар-
латъ на него: а Іисусъ се
скры. и излѣзе азъ церква-
та, и пройдѣ по средѣ нихъ,
и така замина.

ГЛАВА Ф.

И като заминуваше видѣ
Едного чловѣка слѣпа ѿ
рождението то мѣ.

2. И попытала го обучени-
цы те мѣ, и рѣкоха: обучи-
лю, кой согрѣши, том ли,
или родители те мѣ, та се
роди слѣпа;

3. Оговори Іисусъ: нито
той согрѣшилъ, нито ро-
дители те мѣ: но (роди се
слѣпъ) за да се тѣватъ дѣ-
ла та Божія на него.

4. Мене подобае да правимъ
дѣла та Божіи, който ме
є пратилъ, доклѣ є дѣнь:
ще да дойде нощь, когато
никой не може да работи.

5. Когато сѣмъ въ мѣрѣ,
сѣйтъ є сѣмъ мѣрѣ.

6. Тіа (слонеса) като из-
говори, плюна на землята,
и на прави калъ ѿ плюнка-
та, и помаза очи тена слѣ-
пата съ калъ та.